Ta slika ne prikazuje nikakršnega čaščenja božanstva, ampak je le del modernega plesa kung-fu-fighting (ali nekaj podobnega). Že druga generacija mladincev OŠ Ljubljana-Polje je končala plesni tečaj, ki ga je vodil Peter Staut, plesni učitelj. V dvajsetih torkovih večerih so se naučili toliko vrst družabnih plesov, da jim na „venčku" 9. aprila ni bilo dolgčas. Tudi staršem, ki so jih povabili, ne. Ob takšni prireditvi lahko spoznamo, kako potrebem in lep je kulturen način plesne zabave, ki ni le zabava.

JOŽE KOZAMERNIK

RDEČI KRIŽ JE MLAD

Letošnji teden Rdečega križa bo od 8. do 15. maja pod naslovom Rdeči križ je vedno mlad. Tema simbolizira vitalnost Rdečega križa, njegova hotenja in zmožnost, da se vključuje v sodobne tokove življenja in da odgovarja na vprašanja sedanjega časa. Z večjim sodelovanjem mladine lahko povečamo in obogatimo dejavnost Rdečega križa in omogočimo tak način dela in organiziranosti, ki bo bolj privlačen za mlade ljudi, kajti v mladih je bodočnost delovanja Rdečega križa.

V naši občini bomo pripravili v vseh šolah sprejeme pionirjev in mladine v članstvo RK. Seznanili jih bomo z nastankom in zgodovino Rdečega križa ter z dejavnostmi, ki jih Rdeči križ razvija danes.

Aktivi mladih članov Rdečega križa na osnovnih šolah so organizacijsko povezani s krajevnimi organizacijami RK. Sprejemi v aktive in organizacije RK bodo združeni s svečanimi proslavami, akademijami oziroma z manifestacijami ob sklepu akcij v krajevnih skupnostih.

Prizadevanje Rdečega križa na področju prve pomoči ima namen, da usposobi čimvečje število ljudi za preprečevanje nezgod, hkrati pa za pomoč v nesreči sebi in drugim. Obenem je smoter tečajev prve pomoči tudi v tem, da oblikujejo in krepijo čustva pomoči sočloveku. Vsekakor prispeva to k občutku varnosti, kar je še posebnega pomena ob velikih naravnih in drugih nesrečah, kjer se lahko solidarnost pokaže v največji meri. Zato je občinski odbor Rdečega križa letos že organiziral dopolnilne tečaje prve pomoči za vse učence 7. razredov. Tako bo dopolnilnega pouka iz prve pomoči, ki je tudi sestavni del usposabljanja mladine za splošni ljudski odpor in intervencijo v elementarnih nesrečah, deležnih kar 590 mladih članov Rdečega križa vseh moščanskih šol.

Program pod naslovom Akcija mladih članov in mladine RK v KS naj bi postal trajen program mladih članov Rdečega križa v krajevnih skupnostih. Mladina RK bo organizirala in izvajala akcije za higiensko urejene soseske. Posebna skrb bo posvečena pomoči bolnim, starejšim občanom in invalidom. Mladina RK se bo posluževala tudi drugih oblik dejavnosti, ki jih narekujejo krajevne potrebe.

Vsem mladim ob sprejemu v organizacijo Rdečega križa iskrene čestitke!

MIRA ČERTALIC

RAZPOREDLETOŠNJIH AKCIJ ZBIRANJA PAPIRJA V OBČINI LJUBLJANA MOSTE-POLJE

Krajevna skupnost	maj
Kodeljevo	10
Štepanjsko naselje	11
Hrušica-Fužine	11
Zalog	12
Vevče-Zg. Kašelj	13
Zadvor	13
Polje	14
Zadobrova-Sneberje	14
Moste	17
Zelena jama	18
Nove Jarše	18

DVAKRAT DEVETDESET

Julijana KLAVS, iz Zaloga, roj. 13. aprila 1887, praznuje 90-letnico svojega rojstva.

Kot zavedna žena in mati je že 15. marca 1918 sodelovala pri demonstracijah žena železničarjev, ki so z rdečimi zastavami protestirale pred poslopjem takratne deželne vlade za mir in boljše pogoje žena in delavcev.

Dne 25. marca 1924 je bil v Zalogu ustanovni občni zbor podružnice Zveze delavskih žena, ki jo je vodila Mici Ajdišek iz Ljubljane. Za predsednico odbora je bila izvoljena Julijana Klavs, naša jubilantka. Tudi kadar je šlo za delavske pravice so žene aktivno sodelovale in pomagale. Med njimi je vedno bila tudi Julka Klavs vse do pričetka druge svetovne vojne.

Med NOV je materialno pomagala partizanom, kamor sta odšla dva njena sinova. Jože je padel v NOV, sin Miro pa se je vrnil.

Kljub temu, da je premagovala velike težave je ostala vse do danes čila in neumorna. Udeležuje se sestankov, posebno je zvesta članica organizacije zveze vojaških vojnih invalidov v Zalogu. Zato ji ob njenem jubileju želimo še mnogo zdravja in srečnih dni.

OZVVI terena Zalog

●

Ivana PANGERŠIČ, rojena 26. aprila 1887 v Zalogu, prav tako praznuje svoj izredno visoki življenjski jubilej, 90-letnico rojstva.

Kot vojna vdova bojevnika iz prve svetovne vojne je sama vzgojila hčerko Mici.

Med drugo svetovno vojno je vedela, kje je njeno mesto in se zavedala, kaj pomeni vojna. Takoj po prihodu okupatorja se je vključila v OF in v njej aktivno sodelovala, pomagala materialno ter opravljala zahtevne kurirske posle, katerih vodja in organizatorka je bila za OF v Novem Zalogu njena hči Mici.

Kljub temu, da je izgubila moža in po težki bolezni tudi hčer, je ostala zvesta naši organizaciji. Še danes se aktivno udeležuje zborov volivcev in raznih sestankov. Posebno pa je zvesta organizaciji zveze borcev in vojaških vojnih invalidov ter se z veseljem udeležuje tudi izletov. Zato ji ob njenem izredno visokem jubileju iskreno čestitamo in ji želimo še mnogo zdravih in srečnih dni med nami.

Organizacija zveze vojaških invalidov Zalog–Sp. Kašelj

PREŽIHOVINA '76

Letos se je taborniški odred Pugled z Vevč dobro uvrstil na osrednji spomladanski prireditvi na PREŽIHOVINI'76. Ekipa, ki je štela 26 članov odreda, se je pridružila na Ravneh na Koroškem okoli 30 odredom iz vzhodne Slovenije. Iz zahodne Slovenije je bil prisoten le odred PUGLED.

Brigada je ob 8.15 krenila v smeri Prežihovega vrha proti prostoru za proslavo. Glavni govornik je bil sekretar RK ZSMS Zdenko Mali.

Kulturni program so izvajali člani drame Maribor, recitatorji gimnazije Ravne, pevski zbor OŠ PREŽIHOV VORANC z Raven na Koroškem in taborniški orkester odreda Ane Černej iz Mikol. Ogledali smo si tudi grob LOVRA KUHARJA, pisatelja – revolucionarja PREŽIHOVEGA VORANCA.

Tekmovanja so potekala v športnem parku gimnazije. Na sporedu so bile tekme v nogometu, streljanju, signalizaciji in postavljanju šotorov. Najbolj so se izkazali MČ – medvedki, ki so med 12 ekipami dosegli I. mesto ter prejeli pokal.

Prežihovino'76 so dobro organizirali člani TO SAMORASTNIKI iz Maribora. Ko je zadonela taborniška himna, so nas povabili na Prežihovino'77.

CIRIL ZUPANČIČ

V ZADVORU SREČNI DNEVI

MLADINSKA DRAMATSKA SKUPINA OPD SVOBODA ZADVOR JE UPRIZORILA KOMEDIJO C. A. PUGOTA SREČNI DNEVI

Mlada skupina iz Zadvora se nam je 4. aprila prvič predstavila z uprizoritvijo celovečerega gledališkega dela. Prezentirali so nam znano Pugetovo komedijo Srečni dnevi.

Delo, v katerem nastopajo sami mladi ljudje, nam med drugim prikazuje prijetno, mladostno razigrano družbo, ki ji pride prav odsotnost staršev. Ti se mude na pogrebu pokojne tete.

Pred očmi gledalcev se zvrsti vrsta komedijskih prizorov, zapletov – kjer seveda tudi ne manjka ljubezni – na koncu pa se vse srečno konča.

Režijsko vodstvo je bilo v preizkušenih rokah Romana Novellija, ki mu je uspelo dati komediji primeren potek, lahkotnost, igrivost ter šarm, ki ga lahko prikažejo mladi igralci s svojo neposredno igro.

Tudi mizanscena je bila izredno razgibana, oder polno izkoriščen, tako da so nastopajoči imeli vse možnosti za uveljavitev in afirmacijo. Scena, ki je bila dovolj preprosta in funkcionalna, je podpirala dogajanja.

Lahko ugotovimo, da je uprizoritev Srečnih dnevov lep uspeh mlade skupine iz Zadvora, kar je vsekakor rezultat resnih prizadevanj, zavzetosti in ljubezni do gledališke umetnosti, kar vse nam daje upanje na lepe perspektive Zadvorčanov na tem področju.

Morda bi bilo potrebno dodati predstavi še nekoliko več sproščenosti, lahkotnosti, igrivosti ter mestoma tudi preprostosti. Tako bi posamezni liki lahko še polneje zaživeli. Da je predstava doživela tako lep sprejem pri občinstvu, so pripomogli: Ivo Kovačevič, Alenka Jeriha, Borut Perovšek, Marjana Moškrič, Alenka Trtnik in Tomaž Kocjančič.

S Srečnimi dnevi bo zadvorska skupina sodelovala tudi na XII. reviji gledaliških skupin občine Moste-Polje.

M. B.

V JAVORJU KOMEDIJA JEPPE S HRIBA

Tudi Javorčani se pridno pripravljajo na gledališko revijo. V letošnjem letu so naštudirali zanimivo in na naših odrih še ne igrano komedijo Jeppe s hriba. Priznati je treba, da so imeli pri tej izbiri srečno roko, kar je dokazala uprizoritev, ki jo je številno domače občinstvo zelo lepo sprejelo.

Jeppe s hriba nam prikazuje glavnega junaka, ki se pridno vdaja pijači, večkrat občuti na svojih plečih bič svoje žene Nille ter tako v glavnem živi brezciljno življenje. Ob neki priliki se zopet do onemoglosti napije, kar izkoristi baron s svojimi služabniki. Ukaže ga odnesti na grad v svojo spalnico, kjer ga nato – navidezno – vsi skupaj časte in strežejo kot barona. On se seveda vključi in vživi v „igro", močno pa je presenečen, ko ga „igralci" postavijo zopet na realna tla. Stast do pojače in pijanost je kasneje vzrok tudi drugih neprijetnih dogodivščin in ga sodišče celo obsodi na smrt, a ga kasneje pomilosti (seveda so tudi ti prizori inscenirani).

Režiser predstave je bil Andrej Berčič. Dogajanje zahteva večje število prizorišč in hitrih sprememb ter hiter, dinamičen potek. To je režiserju v precejšnji meri uspelo, k čemur mu je pripomogltudi stilizirana, simbolizirana scena akademskega kiparja Marka Maherja.

V celotni uprizoritvi je bilo opaziti rutinirano in veščo roko režiserja, ki je udi to pot uspešno vodil mlade igralce iz Javora. Ti zaslužijo še posebno priznanje, če vemo, da delajo v najtežjih razmerah, saj so zaposleni v delovnih organizacijah, ki imajo zelo različne izmene, ter so bili le nekajkrat polnoštevilno zbrani na vajah.

Pri nadaljnjih predstavah bi jim svetovali, da v nekatere prizore vnesejo še več dinamike, sprememb ritma ter komedijske lahkotnosti, kar vse bo pripomoglo še k ugodnejšemu vtisu o uprizoritvi.

Naslovno vlogo Jeppa je igral Tone Jančar, ki nas je znova prepričal, da je telentiran igralec, vendar bo moral vsekakor še bolje osvojiti tekst ter dati večji prispevek k bolj dimaničnemu poteku dogajanja. Sicer pa je bilo v njegovi igri izrazitih dovolj zanimivih karakternih potez in nians, ki so bile v skladu s karakterjem. Lahko ugotovimo, da je bila njegova igra impresivna in povsem uspešna. Njegovo ženo Nille je prav dobro odigrala Lojzka Moharjeva, barona pa prav tako Ljubo Janežič. Uspešno so še sodelovali: Majda Trampuž, Lojze Vrbinc, Ciril Gale, Štefan Jančar in Tone Vrbinc.

PREVENTIVA V PROMETU

Jeseni bodo morali tudi učenci, otroci od 7. do 14. leta starosti, med samostojno vožnjo imeti pri sebi tako imenovano kolesarsko dovoljenje. Ta dokument bo dokazoval, da lastnik pozna prometne predpise in znake, ki so pomembni za varnost kolesarjev in drugih udeležencev v prometu in da obvlada kolo.

Ne pozabimo, da je vozil vse več na cestah, po katerih se vozijo tudi otroci na včasih zelo različno opremljenih kolesih. Mnogi imajo svoja kolesa brezhibna, mnogi pa so brez luči, brez zavor, streh in zvoncev. Pri občasnih pregledih na šolskih dvoriščih je opaziti, da na zadnjih strehah manjka precej rdečih odbojnih stekel. Zakaj jih ni?

Menim, dda to ni vprašanje denarja, ampak brezvestnosti do sebe in drugih. Vsi (ali skoraj vsi) učenci vedo, kako mora biti kolo opremljeno, pa vendar na vprašanje, zakaj tega nimajo, odgovarjajo prenekateri, da se pač ne vozijo ponoči. To nikakor ni opravičljiv odgovor. Sicer pa se tudi odrasli dostikrat vozijo na kolesih brez odsevnikov ali luči. Na nekaterih cestah je mogoče najti ponoči celo pony exprese in motorne tricikle brez zadnje in brez bele luči. Naj pripomnim, da slab zgled starejših kljub modernim časom še vedno zelo vleče.

Vključevanje v promet in zavijanje, zlasti v levo, je pri otrocih mnogokrat precej problematično; verjetno zato, ker se ne prepričajo dovolj, ali je prednostna cesta oziroma cesta za hrbtom res prosta. Torej velja tudi za kolesarje, da pazijo na cesto pred seboj, levo in desno, nekaj časa pred zavijanjem pa naj opazujejo dogajanja za seboj.

Pa še to: nekateri kolesarji – vsaj tako je videti – se sramujejo izteg niti levo roko in tako dovolj vidno nakazati spremembo smeri. Svojo dlan drže decimeter, dva od telesa v višini pasu, kar pa nikakor ni dovolj opazno za druge voznike.

V vseh šolah v občini se mentorji prometnih krožkov trudijo z učenci-kolesarji. Vendar je pri tolikšnem številu prijavljenih kandidatov za opravljanje kolesarskega izpita mentorjem težko zaradi pomanjkanja časa. Sicer res pomagajo tudi učenci, člani prometnih krožkov, toda učitelj mora to delo opravljati poleg rednih učnih ur v razredu. Tudi vprašanje, kdo bo učitelju plačal to izredno delo, je odprto, saj priprava učencev, pregled znanja in ocenjevanje praktične vožnje na cesti niso del učnega načrta osnovne šole. V osnovni šoli Ljubljana Polje je poizkusno prišlo na testiranje (25 vprašanj) v šestih skupinah 210 učencev, ki so se sami pripravljali. Rezultat je bil takšen:

brez napačnega odgovora – 2 učenca,
1 in 2 napaki – 14 učencev,
3 do 6 napak – 68 učencev in
nad 6 napak – 126 učencev.

Iz tega lahko sklepamo, da je na vsak način nujno potrebno posvetiti nekaj ur v vsakem oddelku samo za teoretično znanje, nekaj pa tudi za vaje v vožnji na cesti, za VARNO vožnjo.

In še nekaj je res: če že damo učencu v roke dokument, s katerim se sme vključevati v prometne tokove, mora ta otrok res nekaj vedeti in se v prometu pravilno vesti.

Občinski svet za preventivo in varnost v cestnem prometu je letos (in že lani) sodeloval z AMD Moste, kjer je bil organiziran sestanek vseh mentorjev šolskih prometnih krožkov z delavci AMD, članom republiškega sveta za preventivo, sodelavcem zavoda za šolstvo in članov občinskega SVP. Dogovorili smo se o pripravi za vzgojno delo, o samem delu in načinu opravljanja izpitov. Pokazale so se že uspešne posledice takšnega sodelovanja. Občinski svet SVP ima le skromna finančna sredstva, ki jih je že skoraj porabil za nabavo novih testnih pol in vprašalnikov, vsak kandidat za izpit pa lahko dobi brošurico z izpitno snovjo. Ostalo je še za prispevek na območnem prometnem tekmovanju osnovnošolcev in za predvajanje *prometnovzgojnih filmov na šolah.*

Prepričan sem, da bomo s skupno akcijo SVP, AMD in šol ter s pomočjo milice zmanjšali nevarnosti in nesreče, ki nastanejo zaradi nevednosti ali malomarnosti.

Upam, da tudi tako poškodovanih prometnih znakov ne bo več!

JOŽE KOZAMERNIK

IN MEMORIAM

V SLOVO ZDRAVKI ŠTRUKELJ

15. marca 1976

Iz dneva v dan se redčijo naše vrste, smrt neusmiljeno sega po naših najboljših in prekaljenih članih, borcih, ki jim je svoboda pomenila več kot življenje. Tak človek si bila tudi ti, naša draga Zdravka.

Bila si najmlajši otrok v številni delavski družini. Zgodaj si ostala brez matere, brez skrbne, tople in ljubeče materine roke, in si tako že kmalu, prekmalu okusila trdost življenja. Kot mlado dekletce si se zaposlila v tovarni Saturnus, v tovarni na robu proletarskih Most. Grenak in trd je bil takrat košček kruha žene-delavke. Tovarna pa je postala tudi zate prava kovačnica življenja. Nisi bila utesnjena v ozke tovarniške zidove. Tu si se srečala z znanimi naprednimi revolucionarji. Bila si članica Vzajemnosti, sodelovala si v naprednem združenju kovinskih delavcev in uresničevala njegov bogat program, prepleten z marksističnimi idejami. Takratni policiji tvoje delovanje ni bilo neznano. Večkrat si bila deležna njenega obiska v svoji tesni mansardni sobici, kjer ti je premetavala tvoje skromno imetje. Kljub vsem težavam si bila vedno dobra, vesela, nasmejana, tovariška, a hkrati močna Zdravka, vedno in povsod pripravljena pomagati sočloveku. Tako smo te poznali, srečevali in te imeli radi.

Prišlo je usodno leto 1941, ko so začeli fašisti divjati in pustošiti po naši lepi slovenski zemlji. Tebe je to leto doseglo pripravljeno. Takoj si se vključila v delo Osvobodilne fronte, saj je bil Saturnus med prvimi, ki je začel z organiziranim bojem proti okupatorju. Tovarna je bila kot trdnjava sredi razburkanega morja, v katero se je zaman zaletaval okupatorjev bes. Kot aktivistka OF si opravljala zelo nevarno in zahtevno delo propagandista. Koliko literature si razpečala! V tvojem stanovanju so imeli pristaši OF vedno prostor, da so se sestajali in sprejemali naloge za nove in nove akcije v rdeči Zeleni jami!

Ko je tvoj Karli odšel v partizane, se ti je stisnilo ljubeče srce, a hkrati si se ponosno in junaško poslovila od njega. Vedela si, kje je njegovo mesto, mesto klenega člana partije. Podvojila si svoje aktivno delo – a žal ne za dolgo. Aprila leta 1942 si bila izdana, aretirana in internirana v italijanskem taborišču. Fašistično nasilje in krutost te nista zlomili. Vrnila si se ob kapitulaciji Italije. Tovarna Saturnus je bila takrat v rokah belogardističnega vodstva in nisi se hotela vrniti na svoje delovno mesto. S priložnostnim delom okrog družin si se skromno preživljala, hkrati pa zmedla sledi svojega nadaljnjega aktivnega dela.

Končno si dočakala težko pričakovano svobodo in se takoj vključila v obnovo porušene domovine. Postala si delovni in odgovorni član ženske organizacije, uličnih in četrtnih odborov.

Kmalu pa si s svojim možem odšla. Pot te je vodila v Beograd, v Kosovsko Mitrovico in Karlovac. Vedno si hrepenela po ljubljanskih Mostah, ki so bile del tebe, del tvojega življenja. Končno si se vsa srečna vrnila. Le kratko desetletje je trajala tvoja sreča. Prav na rojstni dan si odšla za vedno, zapustila si moža, hčerko Valčko in sina Darka, zapustila si ljubljene Moste in nas vse, ki smo te poznali dolgo, dolgo in te imeli iskreno radi.

Dobre, prisrčne in tovariške Zdravke ne bo nikoli več med nami, nanjo bo ostal le topel in lep spomin!

V imenu nas vseh in v imenu krajevne organizacije ZB Moste se poslavljamo od Tebe, draga naša Zdravka! Počivaj mirno in sanjaj svoj poslednji sen z zavestjo, da si bila vedno in povsod pravi človek! Hvala ti za vse!

DRAGA TOVARIŠICA KMETIČEVA!

Pospremili smo te na tvoji poslednji poti in se ob tvojem odprtem grobu zadnjikrat poslavljamo od tebe, draga tovarišica.

Poslavljamo se od tebe v imenu krajevne organizacije ZB NOV Moste.

Premajhna je moč besed, s katerimi bi lahko povedali to, kar čutimo. Težka je bila tvoja pot, katero si prehodila. Izklesalo te je

trdo življenje, saj si se rodila v revni družini, in to v času, ko so kapitalisti zatirali delavski in kmečki razred.

Nastopilo je leto 1941, leto, ko so se začeli najbolj krvavi dnevi naše domovine. Ti, tvoji bratje in sestre ste to leto dočakali pripravljeni, da pokažete tujcu, čigava je domovina, na katero je stopila njegova okrutna noga. Vodila te je nesebična ljubezen do domovine, globoka vera v zmago poštenosti, resnice in pravice.

Postala si obveščevalka in kurirka v Polhovem Gradcu. Vsi, ki so delali s teboj, so te poznali kot pogumno delavko. Iz oči ti je sijal pogum, ker si bila polna vere v pravično zmago našega slavnega boja. Divjanje fašistov ni zavrlo tvojega dela. Na svojih skritih poteh si videla nešteto gorečih hiš, porušenih domov in od krvi naših borcev in talcev pordelo zemljo. Vztrajala si s ponosno dvignjeno glavo in s stisnjenimi zobmi. Nič te ni moglo ustaviti, ni ti ni moglo preprečiti vse do osvoboditve. In prav za to našo zlato svobodo si tudi ti prispevala svoj veliki delež.

Vse delo je počasi načenjalo tvoje zdravje. Spomnili smo se te ob dnevu žena z mislijo, da boš prihodnje leto gotovo med nami. Niti slutili nismo, da se iztekajo zadnji dnevi tvojega bogatega življenja. Presunila nas je vest, da te ni več.

Z zadnjimi besedami se ti zahvaljujemo za tvojo iskreno tovarištvo, dobroto in ljubezen do nas vseh, zlasti pa do naše lepe zemlje, ki ti bo od danes naprej zadnji dom. Mirno počivaj v njej, naša draga tovarišica Kmetičeva.

KO ZZB NOV
Ljubljana–Moste